

Docentenmateriaal Thema 7 Kunst: Daar is geen kunst aan!

Oefening 13

U kunt (als tussenstap) cursisten met dezelfde tekst in tweetallen de tekst laten lezen en het vertellen over de tekst laten voorbereiden.

Tekst 1

Kunst met blauwe Bic-pennen

De Vlaamse kunstenaar Jan Fabre is gefascineerd door de bekende Bic-pen; de blauwe, goedkope en overal beschikbare balpen. Deze specifieke kleur blauw is zoals het zogenaamde 'uur blauw', het moment tussen nacht en zonsopgang wanneer het nog niet licht is, maar ook niet meer donker. Dit is het uur waarop de wereld wakker wordt. Fabre maakt tekeningen met deze pennen en hij bekrast voorwerpen. Dat varieert van een doek voor een voorstelling tot zijn eigen lichaam. Op 30 oktober 1990 voltooide hij het bekrassen van zijn grootste voorwerp: kasteel Tivoli in Mechelen. Het hele kasteel was door hem ingepakt in papier dat met Bic-pennen was ingekleurd. Daarvoor had hij maar liefst 180.000 Bic-balpennen gebruikt. De kunstvoorwerpen die Fabre op die manier bewerkt, worden alledaags en dus toegankelijker.

De Bic-balpen staat in zijn werk tevens symbool voor eindigheid en vergankelijkheid: de inkt uit de balpen vervaagt sneller dan olieverf die klassieke schilders gebruikten voor hun werken. Door een pen in zijn kunstwerken te gebruiken, maakt Fabre het tot kunst.

Naar: History – Cultuur van de Massa, Uitgeverij Lambo, b.v., p. 47

Tekst 2

Soep als kunst

Kunstenaar Andy Warhol gebruikte voor zijn kunstwerken allerlei alledaagse dingen. Hij koos vaak voor bekende merken. Van de consumptieartikelen uit de massacultuur waren Coca Cola en Campbell's soep bij iedereen bekend. In iedere Amerikaanse keuken was wel een blik soep van Campbell aanwezig, zodat iedereen de soep kende of regelmatig at. Warhol past verschillende manieren toe om het merk te gebruiken. Hij begon aan zijn bliken soep door ze te schilderen. Voor elke smaak Campbellsoep maakt hij een apart schilderij. Behalve de afzonderlijke schilderijen, maakt hij ook een schilderij met 100 bliken soep: *100 Cans* (1961-1962). Het gewone blik soep werd in grote hoeveelheden geproduceerd en dat wilde hij ook. Hij liet bliken soep op wegwerptassen afdrucken. Het blik was nu een kunstwerk geworden dat voor iedereen bereikbaar was.

Naar: History – Cultuur van de Massa, Uitgeverij Lambo, b.v., p. 47

